

PERIÓDICH INDEPENDENT, REGIONALISTA,

de Literatura, Art, Montepios, Varietats,
Noticias y AnunciosDirecció: MUNTANER, 112, 4.ª - 1.ª — Administració: TALLERS, 45, 1.^a

Avuy continuem en lo folletí, l'interessant drama en 7 actes, titulat:

LOS MISERABLES

Un cop de bombo

La Unió Catalanista ha elejit fa poch la nova Junta permanent reglamentaria.

Ab motiu d'aqueixa elecció, 'ls elejits reemplassaran a 'ls membres de la Junta que 'ls ha precedit en lo desèmpnyo de un comés honrós en alt grau. Y ab motiu de aquet cambi de Junta, la que ha de sèr substituïda ha dirigit á las societats adheridas á la Unió y a 'ls Delegats de la mateixa, una circular llarga, bastant llarga; ben escrita, bastant ben escrita; important, bastant important. segons y cóm.

Una circular que és en últim resultat un cop de bombo.

En ella s' tracta de historiejar fets de l' any que acaba; y com tothom sab aquestos fets, perque com qui diu encara són calents, no trobem prou justificada la explicació que no era necessaria, resultant per aquet motiu—si volguessim parlar gramàticament—un pleonasme.

Baix aquest aspecte 'l flamant document no tè res de particular ni ensenya res, ni enlayra res, ni tampoch desvirtúa res.

Pero fa 'l cop.

Analisantlo desde un altra punt de vista, potser podrán trovarhi una ensenyansa 'ls mateixos senyors catalanistas quals firmas l' avaloran.

Un de 'ls seus apartats se dedica á la reforma de 'ls Estatuts de la Unió Catalanista y á la negativa de admétre'ls per part de 'l Govern civil.

Ja en son día vam ocuparnos de aquest assumpto, en la forma que feya 'l pés.

Ara, en vista de la circular hi posarem la torna.

Dia textualment la circular:

«Cumplint ab lo que prevé la ley d' Asociacions, en 5 de Juliol foren presentats al Govern civil los referits Estatuts, haventse negat á admetre'ls l' empleat jefe de la Secció de Vigilancia, qui alegá que tenia ordre terminant de son superior jerárquich de rebutjarlos per estar redactats en catalá. No havent lograt que la nostra estimada parla fos considerada *llengua nacional* en las oficinas de 'l Govern civil, recabárem pera ella la consideració de *llengua extranjera*, á qual efecte acompanyárem una traducció castellana, autorisada per l' intérprete jurat y erudit filólech D. Ramón Arabia y Solanas, segons s' acostuma á fer quant se presentan en las oficinas públicas documents escrits en idiomas *extranyos*. Ni la consideració que haurían obtingut lo *dinamarqués* ó 'l *xino* meresquè la nostra parla a 'l senyor gobernador Hinojosa, y, en vista de lo que prevé l' article quart de la avans esmentada ley, ne férem aixecar acta notorial, tant pera deixar á salvo 'l nostre dret, com pera que quedés constancia autèntica de 'l respecte y consideració que ab la llengua catalana tenia aquell funcionari de 'l Govern central.»

Y mes avall s' expressa aixís:

«Ab lo cambi de política que darrerament tingué lloch, va iniciarse en aquesta provincia un altre procediment ab las entitats catalanistas, com ho prova 'l haver deixat sense efecte las draconianas disposicions presas per son antecesor contra la nostra premsa. Això 'ns decidí á presentar altre volta 'ls Estatuts reformats. Lo nou gobernador los va admetre acompanyats de la traducció castellana.»

Tot això demostra que 'l Sr. Hinojosa y 'ls empleats en lo Registre de 'l Govern civil no estaban en son dret; mes a 'l propi temps demostra en las personas que presentaren los Estatuts una candidés extremada y un desconeixement de la Lley, tan evident a 'l menos com lo de 'ls empleats que no varen admétre 'ls dos exemplars firmats.

En efecte, la Junta confessa que no haventlos admés en catalá, va presentarse una traducció que tampoch signè admesa.

Afejeix que allavorar en virtut de l' art. 4.^{rt} de la Lley van fer aixecar acta notarial de la presentació.

Ara be: ¿per qué, doncas, han tornat á portar los exemplars a 'l Gobernador Sr. Larroca, si ja 'ls havían presentat a 'l Gobernador Sr. Hinojosa, y per mes que aquet no 'ls hagués volgut admetrer presentats quedaban haventne aixecat acta per Notari, qu' es lo requisit que la Lley exigeix pera 'ls efectes de la presentació y de poguer regir las innovacions després de vuyt días d' admesos ó de aixecada la referida acta?

¿Es potser que 'l Sr. Hinojosa (que va obrar malament) va notar en los Estatuts reformats algún defecte ó falta legal y va retornarlos dintre 'ls vuyt días pèra que la falta se subsanès?

No ho creyem. Si fos aixís, prou ho diria la Junta avuy a'l tocar lo bombo.

Donchs si no és y ara ha tornat á presentar los Estatuts, ha fet un altre... pleonasme, per no dir que ha fet una planxa fenomenal, demostrant no haver estat á la altura que exijia d' ella la dignitat de la causa catalanista ab qual total representació la Unió de vegadas s' engalana pomposament sense tenirla.

Lo tornar á portar uns documents qual presentació ja s' havia fet en deguda forma, és posar albarda sobre albarda, y a'l marxant que albardès á un matxo per partida doble, se 'l calificaría de sèr molt totxo en lo sèu ofici.

Per lo tant, probat aquet fet que relata á toth de bombo la Junta de la Unió, queda probat també que s' ha mostrat inepta en un assumto senzillíssim, y per conseqüència se 'n pòt deduhir que mes inepta pòt haver estat encara en altres assumptos de major importancia y que á haverse conduhit en ells d' altra manera y ab mes táctica, hauría estalviat los mals de que 's lamenta en la circular que com á ramillete ha publicat per tocar lo bombo a'l acabar la sèva missió. La que la substituirá potser estarà mes acertada.

P. DE R.

Esirenos catalans

Principal.—*La perruca de la sogra*, pessa en un acte, de D. TOMÁS FELIU Y PAVIA.

Hi ha en aquest teatre una verdadera constelació saynetesca. Són elements constituents los primerenchs fruyts de neòfits autors dramàtics.

Tots buscan la nota còmica dintre l' esbarjo de sas inclinacions literarias ó de la resultancia de sas observacions y tendencias.

Los uns sondejan la massa fangosa de la última capa de la societat per intentar, ab sas gracias, fèr riurer á 'l públich que de bona fe va a'l teatre: los altres, buscant xistes á sa manera ingenua de pensar, fan passar un rato distret cumplint en part l' idea que a'l escriurer l' obra s' havian proposat.

Aixó succeeix ab lo saynete de 'l Sr. Feliu y Pavia. L' argument és fluix, y un poch inverossímil. Pero son desarrollo és natural donant lloch á escenas en que 'l públich hi riu de bo y millor.

Tots los actors s' esmeran en sos respectius papers, fentlos á la perfecció.

La Sra. Munner s' emporta la palma.—ROMEO.

Revisia teatral

Liceo.—Dissapte 's posá en escena la celebrada obra de Arrigo Boito: *Mefistófele*.

Los personatjes principals foren desempenyats per la Srta. Bordalba, y Srs. Giovannini y Navarrini.

Se tributaren aplausos a'l primoròs treball de la prima donna y á la perfecta interpretació de 'l protagonista feta per l' aplaudit baix.

Lo Sr. Giovannini estigué un poch desigual.

L' orquesta acredita cada dia mes lo nom d' experta y consumada.

Eldorado.—*El bigote rubio*, comedia en un acte de D. MIGUEL RAMOS CARRIÓN.

Agua, azucarillos y aguardiente, sarsuela en un acte

y dos quadros, lletra de RAMOS CARRIÓN y música de CHUECA.

Garantía de sa bondat és la firma de l' autor.

Lo públich no surti enganyat.

A una trama senzilla molt sansoniana hi pórtia aparellada una acció natural, un desarrollo enginyós que dona lloch á escenas en que 'l públich aplaudeix lo treball de l' autor y riu ab aquelle torrentada de xistes escullits pe 'l bon gust y la discreció.

L' execució, perfecta.

—Se comprèn divinamen que á Madrid hágia obtingut ruidós éxit y conti per dotzenas sas representacions la obra *Agua, azucarillos y aguardiente*, puig sas escenas són verdaders quadros arrencats de la vida real, 'hont hi están pintadas tipos y costums madrilenyas.

Aquí á Barcelona tot y reconeixent són mérit, no ha entussiasmat ni per són fondo ni per sa forma.

La música és expontánea, ritmada ab la galanura peculiar de son autor y tractada ab la senzillès que tan be li escau.

L' execució esmeradíssima fá que 'l públich demani la repetició de certs números musicals.—FLORIDA.

LUX

Anem á ferne en l' assumpto de 'ls premis obtinguts á Nissa pe 'l *Orfeo Catalá*.

Lux á tots aquells que 'ns han escrit en pró y en contra, qui en forma de carta laudatoria felicitantnos per nostra conducta recta é imparcial; qui amparantse en lo anónim escampant pe 'l paper las mes grosseras paraulas y las mes xavacanas amenassas, surtint en defensa de una societat que no ataquem y que per sos fins nos és simpática y elogiem sempre que en nostre concepte s' ho mereix.

A uns y altres los donem las mes expressivas gracias.

Nostre article *Menos passió y mes cortesia* ha servit, quant no altra cosa, per posar en guardia l' entussiasme ab tant cuydado preparat y posat en acció.

De lò molt que s' ha dit y de lò molt que s' ha escrit, res hem volgut créurer. En una y altre part hi hem vist un extremat apassionament.

Hem llejit que á l' *Orfeo de S. Joseph*, de Madrid (suposem que nostres lectors haurán comprès que aquest article és ampliació, aclaració y conclusió de 'l mes amunt citat) hem llejit—dèyam—que á l' *Orfeo de S. Joseph* s' hi havian agregat individuos de *El Eco*, de Reus y cantants de la Capella Real de Madrid.

No ho creyem.

Nos han dit que durant los días que l' *Orfeo Catalá* estigué á Nissa, á la classe de solfeig de 'l reputat professor de las cátedras de 'l Liceo D. Cecilio Sanmartí hi faltaban molts inscrits y que 'ls millors solfistas de la Escola municipal de Música no assistían á classe.

Tampoch ho creyem.

Uns y altres hi anaren ab los elements... ab que hi anaren.

No entra en nostre plan la investigació de procedencia.

Donchs, no creyent ni a'ls catalans ni a'ls madrilenys; no posant fé complerta tampoch en lò que dir poguessin alguns periódichs per figurarhi en sa redacció algún valios parcial element que be podia tirar l' aygua á son molí, determinárem dirjirnos á persona de alta representació espanyola en Nissa, á l' objecte d' informarnos de 'ls individuos que 'l Jurat formaban y com fou la adjudicació de premis.

No podian esperar tant, dada nostra insignificancia, de persona tan elevada.

Per tal distinció coralment li donem las gracias.

A correu seguit nos envia, impresa, la llista de 'ls senyors que componian los diversos Jurats.

Senyalat trobérem 'l que corresponia á la Opera. Sos individuos foren:

Caunes-Briant, administrador de 'l Cassino Municipal. Nissa.

Chapuis, crítich musical, Lyon.

Campo-Casso, director de l' Opera, Nissa.

Gastinel, compositor, París.

Lafrique-Armand, compositor, París.

Magri, solista de violí a l' Opera, Nissa.

Moutin, compositor, Marsella.

Preire, compositor, Nissa.

Seghettini, professor de música, Nissa.

Delegat de 'l Comitè: Mr. Gal, Gefe de vijilancia de la Prefectura.

Comissionats: M. M. Chiti, músich municipal, Nissa. Decieux, músich municipal, Nissa.

Aquest fòu 'l Jurat pe 'ls tres únics orfeons estrangers (no francesos) que 's presentaren a'l concurs de Nissa.

Y á continuació posarem pe 'l mateix ordre y de la mateixa manera la nota remesa.

«Excelencia.—Orfeons estrangers. Lectura á vista.—Primer premi, una medalla d' or; segon premi, una medalla de plata sobredorada (une medaille vermeil) gran mòdulo; tercer premi, una medalla de plata sobredorada gran mòdulo.

1 Les Artisans Reunis.

2 Orfeó Catalá, ex-aequo.

3 Círcul de S. Joseph, ex-aequo.

Honor.—Primer premi, un objecte d' art, una medalla de plata sobredorada gran mòdulo; segon premi, una medalla de plata sobredorada gran mòdulo; tercer premi, una medalla de plata sobredorada gran mòdulo.

1 Artisans Reunis.

2 Círcul S. Joseph.

3 Orfeó Catalá.

Execució.—Primer premi, 5.000 franchs, una palma de plata sobredorada; segon premi, 1.000 franchs, una medalla de plata sobredorada gran mòdulo; tercer premi, una medalla de plata sobredorada gran mòdulo; quart premi, una medalla de plata sobredorada.

1 Les Artisans Reunis, (Bruselas).

2 Orfeó Catalá, (Barcelona).

3 Orfeó de 'l Círcul d' Obrers de S. Joseph, (Madrid).

Las societats desfilaren una á una, devant la tribuna d' honor, hont cada president rebé una medalla conmemorativa. Aquest desfile fòu brillantíssim.»

Aquí tenen nostres lectors lo procés de 'ls premis, adjudicats á l' Orfeó Catalá, y a'l Círcul de S. Joseph, de Madrid, en lo Concurs celebrat á Nissa en los días 20, 21 y 22 de 'l passat Novembre.

Podriam fèr un interminable nombre de consideracions, deixant ben sentada la idea que 'ns impulsá a'l estampar lo títul de 'l mentat article; pero 'ns estimem mes que las fassin nostres lectors.

Tan sols nos bastará fèr constar de una manera clara y terminant, apoyats en documents remesos per la digníssima representació oficial que Espanya tè á Nissa, que l' Orfeó Catalá no tingué cap primer premi en lo internacional concurs.

Consti, donchs, que sols tingué dos segons y un tercer premi, y 'l primer segon, ex-aequo.

Lò que molts s' han cregut y han fet créuer que èra or macís, es—vermeil—plata sobredorada.

¡¡Lux!!

ARMANDO DE LA FLORIDA.

Secció de Montepíos

Hem de dir alguna cosa respecte á lo acordat pe 'l Consell General de La Unión defensora del Socorro mutuo en la sessió extraordinaria celebrada per' adicionar sos Estatuts.

Y lo que direm será en alabansa de 'l citat acort, porque és un nou pas en prò de la mutualitat ben entesa, y per consegüent creyem que 'l públich sabrá apreciarho aixís y no trigarà en conèixe'ho a'l véuer que las personas inscrites ne tocan bons resultats.

Se tracta de establir desde Janer la Secció de subsidis per malalties; pero no ab la pauta de 'ls montepíos en general, sino ab lo fi de que 'ls malalts cobrin mes que en qualsevol altre montepió pagant menos en proporció

y de tréuer en lo possible 'ls maulons que ab malalties curtas y á voltas figuradas, malaltejan sovint, explotant á la germandat de que forman part y alabantse després de que s' hi fan un vestit.

Se tracta de implantar subsidis á las donas casadas, parteras, ab lo qual se pót lograr que poguent alimentar-se be a'l surtir de l' estat interessant, se restableixin las mares en breus días y 'ls recent nascuts se robusteixin y no morin si á má vè per falta de bons cuydados.

Se tracta, per fi, de que la imposibilitació s' obtinga y 's pagui surtint de aquell esperit egoista y miserable que en alguns montepíos converteix en casa irrisoria y antihumanitaria lò que ha de sèr ferm y poderós auxili per aquellas personas en cassos fortuits ó de forsa major.

Veji 's si aixó és important y digne de que tothom s' hi fixi.

Y La Unión defensora ¿cóm preten lohrarlo?

Establint cuotas mes crescudas de las que tenen establertas las germandats, y combinant de tal manera son pago que resultin de poca monta pera 'ls malalts de pochos días ó de conveniencia, y procurant un incentiu per' que 'ls que fan llit no tingan pressa en llevarse y lograr que 's curin ab mes bon resultats y en temps mes curt que si 's llevessin avans de hora, com succeheix molts vegadas.

Fixinse nostres lectors en la forma de descuentos establerta en lo Capitol adicional que dissapte vam publicar, y se 'n convencerán.

Allí trobarán igualment com una partera cobrará seixanta pessetas satisfentne no mes una per trimestre, y venrán com es possible assegurar mesadas de 9 duros á un imposibilitat mentres ho sigui.

No hem de dir res mes, deixant que 'l públich y la prensa 's fassin carrech de aqueix bon esperit de germano de La Unión defensora del Socorro mutuo.

U. C. B.

Secció de 'l Pirotécnic

¡Pim, pam, pom, ¡pum!! Gran espatech, porque haig de ofegar, no un bram d' ase, sino un estirabot de Lo Regionalista, á l' atacar á un company mèu, á l' aixirit independent, imparcial é incorruptible Armando de la Florida, mes sabi de lò que li sembla á 'l pobre colega de 'l carrer de Escudellers blancs.

Y dich mes sabi, porque 'l bon Armando sab millor que Lo Regionalista quins premis va guanyar á Nissa l' Orfeó Catalá y que encara no ho sabria si 'l company mèu no li haguès dit ab en Lo TEATRO CATALA.

Y per si no se n' ha convensut prou, llejeixi: Lux en aquet número, y vegi si li quedan agallas per escriurer un' altre solt tan desgraciat com lo que li dedica en las engrunas de 'l número de 'l día 15.

¡Vaya una engrunal!

S' véu be que és de 'l fondo de 'l sach de la llana que ha esventat Lo TEATRO CATALA desde 'l terrat.

Perque Lo TEATRO CATALA 'l tè un terrat per orejar llana, per mes que Lo Regionalista no sàpiga qui 's cuyda de las baluetas.

Si apuntant á 'l Sr. Vidal s' ha cregut fer blanco ha errat lo tret; y encara que aixís no fòs, resultaria que un matalassé pót sèr bon crítich musical y estar ben enterat de cosas de música, com va poguèr sèr sabatera una de las celebritats de ópera, y com Hartzembusch era ebanista, y com Pitarra era rellotjé, y com Narcís Serra era militar, y en fi, com jo, que 'sent pirotécnic, faig de periodista y de vegadas, desde 'l mèu taller, ab la ploma trech la llana de 'l clatell de algú que n' hi pórtia y no se n' adona, ó li faig tréuer foch pe 'ls caixals.

¡Ah! y acabo dient que si li van pagar á 'l de las engrunas los vivos á pesseta y mitja, ja 's comprén que 'n donguès, y per mí que li tornin, y si no l' hi tornan no 'n tiri may mes sense engaltar.

Acaban d' entrarme L' Olla.

Es un' olla de grills.

Comensa dient una gran vritat quant en la primera plana stampa lo següent:

«LAS OLLAS DE DARRERA SÓN LOS INDIVIDUOS DE LA REDACCION.»

Y a'l darrera hi ha un bullit de música y matalassos que may se couria si algú no ventès lo foch
Jo m' encarrego de ventarlo.
Dissapte estarè per L' Olla.
Ara vento 'l fogó de 'l gall.

Lo POLVORISTA.

Repertori de fora

Badalona, 21 de Desembre.

Ha tancat sas portas lo teatro Espanyol.
Lo públich mostra predilecció pe 'l teatro Zorrilla.
Diumenje passat va tornar á sèr plè com un ou, ab motiu de estrenarse 'l drama *La Pilarica*, que va obtenir un èxítas y mòlts aplausos, agradant no tan sols l' obra y la bona interpretació per part de la companyia sino l' aparato de decoracions, ball y comparsa pèra presentar ab propietat lo quadro patriòtich de las tropas y 'l de la Jota.

No dirè sino, que ahí va tornarse á donar *La Pilarica* y va tornar á sèr plè de gom á gom, haventhi tant ó mes entussiasme que l' altra tarde y mòlts aplausos.

La pessa *L' oncle Benet* també ha agradat, distingint'hi 'l Sr. Ballera.

He dit que ha estat plè, y en proba de que no exajero afegirè que 'l Sr. Arcalde volia que 's tornessin diners quant ja s' havían fet tres actes, y ahí va fèr donar salidas á alguns que deyan que no hi cabían.

Es de aplaudir tan bon zel per part de la Autoritat; pero no ho fòra tant si fòs cert, com m' han assegurat, que aqueix bon zel és efecte de ressentiments de algú de casa l' Ajuntament ab alguns de 'ls senyors de la Empresa.

L' Autoritat no ha de fèr servir may la vara per assumptos personals, y menos en aquells en que 'l que 'n sofreixen perjudicis están dins de 'l dret y de la llei.
—C. V.

Saló de descans

—Dimecres de la setmana entrant comensará en lo teatro de 'l Circo, alternant ab la companyia Onofri, la de sarsueleta que ha contractat la empresa per donar varietat á las funcions.

Se compón de aplaudits artistas que treballarán baix la direcció de l' intel·ligent baix cómic D. Manel López á qui hem fet justicia mes de una vegada en aquet periòdich encomiant sas bonas qualitats artísticas.

A mes de dit senyor hi haurá las tiples Srtas. Angela Perejamo, Carlota Aleu y Josefina Sampere; características Sras. Llussá y Balbè; tenors cómichs Pinedo y Bellmunt; barítonos Esplugas y Rojo; tenor genèrich D. Miquel Plá y alguns altres.

Entre 'l repertori hi ha bastant catalá nou, proposant-se estrenar: *Lo duo d' allà á Frajana*, *La gran nit*. Un senyor sol, *Las fillas de l' Ambrós*, *Lo ninot de Gracia*, *Ratas!*, *La novia de 'l senyoret*, *Lo camp de la Bota*, *Ja som aquí*, *Una cantada*, etc.

Ab la pantomima alternará també 'ls días de festa la companyia de 'l Sr. Fages, representant los interessants dramas de 'l seu repertori.

—Los joves de la Comissió d' obsequis de 'l Centro Artístico Recreativo de 'l teatro de 'l Circo Barcelonés, no s' adormen y procuran donar lluhits balls cada festa, ab lo qual logran donar animació á 'ls salons de aquell luxós local.

Avuy hi haurá un ball extraordinari en lo qual se obsequiará ab regalos á las senyoretas convidadas, y demá se n' hi donará un' altre ball que tindrà la seva part humoristich é ignocent en l' intermedi de la primera part á la segoua.

A'l mateix temps s' organisa una vetllada literari-musical pera 'l vespre de 'l día de Cap de Any y 's tracta de que durant lo mes de Janer se celebrin dos balls de mascarar, un d' ells ab orquesta.

—Lo dia 9 de Janer acabarà la temporada en lo teatro de la Granvia.

—Hem rebut lo número primer de un nou periòdich que 's publica á Manlleu, titulat *El Ter*.

Li desitjem llarga vida, li tornem lo saludo y li tornem tambe la visita.

Tambè hem vist en la taula de la Redacció lo núm. 2 de *Madrid Catalá* y despres de haverlo llegit no podem menos de dirli: «Tóquila, amich, vosté es de 'ls nostres, que també anem contra 'l centralisme que es la mes funesta plaga, pero per aixó no hem de dir mal de 'ls cpstellans ni de Castella».

Es una sort per Catalunya que a'l tractarse de ficar la prensa á las entranyas de 'l centralisme hi hagi entrat la de la sensatés, la prudencia y 'l sentit comú, que ferá mòlt mentres que si hagués emprés la tasca catalanista dintre Madrid algú de 'ls exegerats é intemperants, podria haver perjudicat la bona causa de la patria catalana.

Toalla FRINÈ

Son ús hermoseja 'l rostre, absorveix la grassa del cutis, treu las arrugas, contrau 'l poro de la epidermis y evita las tacas, borro y erupcions de la pell.

Rejoveneix y es un tresor per conservar la dentadura neta, forta y esmaltada desapareixent ab son ús lo sarro y l' escorbut.

Se ven en todas las perfumerías

ARCHIVO LÍRICO-DRAMATICO

Y COPISTERÍA DE

Francisco Pérez Pol

SE PROPORCIONAN ACTRICES Y ACTORES

Calle de Roig, núm. 24, entresuelo.—BARCELONA

ARXIU Y COPISTERIA

de vers y música

Joseph Bonnin

PUNTUALITAT Y ESMERO EN SERVIR

— Passatge de Madoz, núm. 5, 2.ª —

Gran establecimiento de música

Instrumentos, pianos y armoniums, de

JUAN AYÑÉ

FERNANDO VII, 51 y 53 y CALL, 22.—BARCELONA

~~~~~ Especialidad en pianos de alquiler. ~~~~~
~~~~~ Guitarras desde 5 pesetas. ~~~~~

À CASARSE TOCAN

Por 30 duros el mobiliario siguiente:

Una cama Viena (matrimonio), un sommier muelles (matrimonio), una cómoda con mármol, seis sillas regilla, una mesa de noche con mármol, una mesa de comedor, seis sillas idem, un elegante espejo y perchas.

Además hay camas de Viena á 20 pesetas, y de matrimonio, á 35. Sillas de regilla á 44 pesetas docena. Juegos de lavabo Viena mármol á 24, y gran surtido de muebles de todas clases á precios de fábrica.

LA IMPERIAL, Conde Asalto, 25

Imp. Pujol y C.^{as} - Tallers, 45.—Barcelona